

Ал-Азкор / Ал-Азкор / 65-ҳадис

* وروينا تكرير شهادة: أَن لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، ثَلَاثَ مَرَاتٍ فِي كِتَابِ ابْنِ السَّنْدِيِّ مِنْ رِوَايَةِ عُثْمَانَ بْنِ عَفَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ، قَالَ الشَّيْخُ نَصْرُ الْمَقْدَسِيُّ: وَيَقُولُ مَعَ هَذِهِ الْأَذْكَارِ: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، وَبِرْضِمْ إِلَيْهِ: وَسْلَمْ.

65/5. Усмон ибн Аффон розияллоҳу анҳу ривоят қилган ҳадисда:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

«Ла илаха иллаллоҳ» калимасини уч марта такрорлаш айтилган. Ибн Сунний заиф иснод билан ривоят қилгандар.

Шайх Наср ал-Мақдисий: "Ушбу зикрлар билан бирга "Аллоҳумма солли ъала Мұхаммадин ва ъала оли Мұхаммадин", деб, "васаллама"ни ҳам қүшади", дедилар.

Соҳибларимиз, ушбу зикр ва дуоларни таҳоратдан кейин қиблага юзланған ҳолда айтилади, дейишиди.

Фасл: Тахорат мобайніда ҳар бир аъзо ювилаёттанда ўқиладиган дуолар бор, аммо уларнинг бирортаси ҳам Расулуллоҳ соллаллоҳу алайхи васалламдан ворид бўлмаган. Лекин салаф уламоларимиз бу зикрларни айтишни мустаҳаб дейишиганд.

Тахорат қилаётган киши бисмиллоҳдан кейин:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ الْمَاءَ طَهُورًا

«Алҳамду лиллаҳиллазий жаъалал ма`а тоҳуро» (Сувни пок қилган Аллоҳга

ҳамд бўлсин), дейди.

Оғиз чайқаётганида:

اللَّهُمَّ اسْقِنِي مِنْ حَوْضِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَأْسًا لَا أَظْمَأُ بَعْدَهُ أَبْدًا

«Аллоҳуммасқиний мин ҳавзи набийика соллаллоҳу алайҳи васаллама каъсан ла азмау баъдаҳу абада» (Эй Раббим, мени пайғамбарнинг ҳавзидаги сув билан суғор, ундан кейин ҳеч ҳам чанқамайин), дейилади.

Бурун чайқаётганида:

اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنِي رَائِحَةَ نَعِيمِكَ وَجَنَّاتِكَ

«Аллоҳумма ла тахримий роиҳата наъиймика ва жаннатик» (Эй Раббим, неъматларинг ва жаннатингнинг ҳидидан мени маҳрум қилма), дейилади.

Юзни юваётганида:

اللَّهُمَّ بِيَضْ وَجْهِي يَوْمَ تَبَيَّضُ وُجُوهٌ وَسُوْدٌ وُجُوهٌ

«Аллоҳумма байиз важхий йавма табиаззу вужухун ва тасвадду вужух» (Эй Раббим, юзлар оқ ва қора бўладиган кунда юзимни оқ қилгин), дейилади.

Икки қўл ювилаётганида:

اللَّهُمَّ أَعْطِنِي كِتَابِي بِيَمِينِي، اللَّهُمَّ لَا تُعْطِنِي كِتَابِي بِشِمَائِي

«Аллоҳумма аътиний китабий бийамийний, Аллоҳумма ла тутигиний китабий бишимилий» (Эй Раббим, номай аъмолимни ўнг қўлимдан бер, чап қўлимдан берма), дейилади.

Бошга масҳ тортилаётганида:

اللَّهُمَّ حَرْمٌ شَعْرِيٌّ وَبَشَرِيٌّ عَلَى النَّارِ وَأَظْلَلَنِي تَحْتَ عَرْشِكَ يَوْمًا لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّكَ

«Аллоҳумма ҳарим шаърий ва башарий ъалан нари ва азиллани таҳта ъаршика йавма ла зилла илла зиллук» (Эй Раббим, сочимни ва юзимни дўзахга ҳаром қил ва мени соялар бўлмайдиган кунда аршингни остида соялантири), дейилади.

Икки қулоққа масҳ тортилаётганида:

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ فَيَتَبَعُونَ أَحْسَنَهُ

«Аллоҳуммажъалний миналлазийна йастамиъунал қовла файаттабиъуна аҳсанах» (Эй Раббим, сўзларни эшитиб, уларнинг яхисига эргашадиганлардан қил), дейилади.

Икки оёқ ювилаётганида:

اللَّهُمَّ ثِبِّ قَدَمَيَّ عَلَى الصِّرَاطِ

«Аллоҳумма саббит қодамайя ъалас-сирот» (Эй Раббим, сирот кўпригида қадамимни сабит қил), деб ўқилади.

Манба: hadis.islom.uz

